

til Folketingsudvalgets Betænkning med Underbilag). Paa dette Møde udtalte Raadets Præsident, at man fra Landbrugets Side med Glæde havde set Opstillingen af 3 Lister, og at der var overført en hel Del Varer fra den bundne Liste til Frilisten og til den betingede Friliste, men at en nærmere Undersøgelse havde vist, at den foreslaede Listeeopstilling vilde betyde meget lidt eller intet for Landbruget. »Vi ønsker fremskaffet en Konkurrence til den beskyttede danske Hjemmeindustri ved at flytte Varer fra den bundne Liste til den betingede Friliste.« Raadet stillede derfor Forslag om en anden Fordeling (omfattende Varer til en Værdi af 398 Mill. Kr. paa Frilisten, 660 Mill. Kr. paa den betingede Friliste og 271 Mill. Kr. paa den bundne Liste), og idet Raadet skønnede, at ca. 400 Mill. Kr. repræsenterede det Beløb, der var bundet i Henhold til bestaaende Handelsaftaler (deraf 375 Mill. Kr. paa Liste B), regnede det med, at der vilde være Mulighed for yderligere at udnytte Købsmuligheder til Beløb af ca. 530 Mill. Kr. i de handelspolitiske Forhandlinger. I øvrigt henviste Præsidenten til, at Landbruget tidligere havde fremsat den Anskuelse, at Fordelingen af Indkøb paa Lande burde henlægges fra Valutaraadets Forretningsudvalg til et under Udenrigsministeriet sorterende Udvalg, og han syntes ikke, det var lykkedes — som udtalt fra Handelens Side — at tage valutariske og beskyttelsesmæssige Formaal ud af Loven.

I en vedlagt Skrivelse erklærede *De samvirkende danske Husmandsforeninger*, at de delte Ønsket om den hurtigst mulige Overgang til friere Omsætningsformer, men hverken kunde tiltræde Principper eller Listefordeling i det af Industri-raadet og Grosserer-Societetet stillede Forslag. »Vi maa hævde, at Lovens valutamæssige Formaal: Betalingsbalancens Sikring og den deraf følgende Opretholdelse af Orden i vort Pengevæsen er en nødvendig Forudsætning for Lovens Benyttelse i handelspolitisk Øjemed til Fremme af Landets Eksport. Det er endvidere vor Opfattelse, at det af de paagældende Organisationer fremsatte Forslag vilde ændre Ordningen saaledes, at dens Formaal væsentlig vilde blive at tjene ensidige protektionistiske Interesser.« Over for de af Landboforeningernes Repræsentanter i Landbrugsraadet udarbejdede Lister hævdede man, at Anvendelsen af disse vilde bevirke, at Betalingsbalancen ikke kunde sikres ved Valutaordningen.

*De samvirkende Købmandsforeninger*, hvis Synspunkter var udtrykt i en Skrivelse af 22. Januar (Bilag 15 til Betænkningen), kunde heller ikke tiltræde Erhvervenes Fælleshenvendelse. De billigede vel Indstillingens Hovedtanke om en begyndende Afvikling af den bestaaende Valutaordning, men Indstillingen syntes lige saa lidt som det foreliggende Lovforslag at aabne Mulighed for, at de mest betydningsfulde af de gen-